

[H. C. Toft.]

for at opnå den bedste produktivitet, så vi derved kan få klarhed over, om vor jordlovgivning i det hele taget ikke forhindrer skabelsen af de mest produktive brugsstørrelser. Det vil sandsynligvis gå således, at man kommer til det resultat, at mange brug, også familiebrug, er alt for små, og at det bidrag, vi kan give i form af fremskaffelse af tillægsjord, ikke er meget værd, idet det ofte ikke vil være muligt at skaffe tillægsjord i naturlig nærhed af de bestående ejendomme, således at tiden måske i stedet vil tilsige os, at det er bedre at foretage en sammenlægning af hensyn til produktiviteten og ikke mindst af hensyn til den befolkningsudvikling, som vi her ser er stærkt i gang, og hvorved man må befrygte, at der ikke vil være et tilstrækkeligt antal til at overtage de bestående brug.

Et tidligere medlem af folketinget, gods-ejer Tesdorpf, rejste ønsket om en stor landbrugskommission for en halv snes år siden, og jeg beklager, at folketinget ikke dengang fulgte det gode råd; så havde vi sikkert i dag vidst bedre besked om, hvor vi står. At tiden blev forpasset dengang, skulle dog ikke forhindre os i nu at få den opgave løst, og jeg henstiller derfor til den højtærede landbrugsminister at overveje, om ikke også han finder det rimeligt og rigtigt, at vi får en tilbundsående undersøgelse heraf. Det er muligt, at dette spørgsmål naturligt hører hjemme i den kommission, der er nedsat, men denne kommissions arbejde med de opgaver, der er pålagt den, må ikke af den grund forhindres eller forsinkes.

Jeg vil gerne stille et par spørgsmål til landbrugsministeren i anledning af den diskussion, der er foregået i forskellige blade og mand og mand imellem. I Husmandshjemmet for den 17. december har jeg set konsulent Jørgen Pedersen oplyse, at en husmand, der sælger sin ejendom efter 42½ års forløb, bliver pålagt en renteefterbetaling på 34 650 kr. Jeg vil gerne spørge den højtærede landbrugsminister, der jo tidligere var næstformand for jordlovsudvalget, om han i dag kan oplyse os, om det virkelig forholder sig således, og, hvis det gør det, om ansøgerne til stats-husmandsbrug får den besked, at det forholder sig således.

Formanden for statens jordlovsudvalg, hr. Nielsen-Man, har i en udtalelse til Aalborg Amtstidende sagt, at de fleste kvalificerede ansøgere får en statsejendom, men at mange siger nej, når det ikke kan blive på deres hjemegn. Formanden for jordlovsudvalget siger, at statistikken over antallet af kvalificerede ansøgere, der ikke får tildelt en statsejendom, er forkert. Jeg finder det rimeligt, at vi i udvalget får den rigtige statistik.

Jeg erindrer fra sidste år og selvfølgelig også fra udtalelser, der er faldet landet over, at man vil sige til det konservative folkeparti, at med den linje, vi her trækker op, viser vi ikke en venlig indstilling over for ungdommen. Det er imidlertid ikke rigtigt. Vi kan ikke indse rigtigheden af, at staten gennem denne udlånsvirksomhed begunstiger et par hundrede unge hvert år, medens der i alt er 6 000 unge, der nyetablerer sig hvert år. Da loven om investeringsfonds var til revision i folketinget, ønskede man fra konservativ og venstres side, at de unge, der skulle investere, både når det drejede sig om landbrug, og når det drejer sig om håndværk og fiskeri, skulle have mulighed for at henlægge beløb til investeringsfonds på samme måde som de, der er i erhvervet i dag, men det blev afvist af regeringspartierne. Vi havde fundet det rigtigt og rimeligt, om regeringspartierne havde vist ungdommen den samme venlighed, som de viser dem, der sidder i erhvervet i dag. Der er jo mange eksempler på, at de unge sparer betydelige beløb op til deres fremtidige gerning, så hvorfor skulle de ikke have den samme mulighed i skattemæssig henseende som de eksisterende erhvervsudøvere? Da ligningsloven var til behandling, ønskede vi fra oppositionens side, at de nyetablerede fortsat skulle have mulighed for skattefrit at fradrage op til 3 000 kr. på deres gæld om året. Regeringspartierne viste ungdommen den venlighed, hvis man kan sige det sådan, at bestemme, at skæringsdatoen skulle være den 15. september 1957. Vi stillede ændringsforslag, men regeringspartierne viste igen ungdommen den venlighed at afvise en sådan rimelig lovgivning.

Jeg må måske have lov til til slut at henvise til det spørgsmål, jeg rejste over for finansministeren i går. Vi må gøre os klart, at de unge, der skal op på den store pro-